Buz Kalesi Saati

Yavuz DEMİRKIRAN

Buz Kalesi Saati

Yavuz DEMİRKIRAN

Karlı bir dağın yükseklerinde, tamamen buzdan yapılmış bir kale vardı. Kuleleri elmas gibi parlıyor, duvarları cam gibi ışıldıyordu. Prenses Elsa orada yaşıyordu; omzuna uzanan platin bir örgüsü ve başında gümüş bir tacı vardı. Buz mavisi elbisesinin üzerine minik kar taneleri dikilmişti ve büyük mavi gözleri hep izler, hep düşünürdü. Kaledeki herkes kendini mutlu ve güvende hissediyordu.

Büyük salonda harika bir saat asılıydı. Bir kapı kadar yüksekti; yuvarlak gümüş bir yüzü ve yumuşak mavi ışıldayan sayıları vardı. Ortasında donmuş sisten bir atkı sarılıydı. Sarkacı, hafif bir tik, tik, tik sesiyle sallanan uzun bir buz sarkıtıydı. Saat zamanı göstermiyordu. Sıcaklığı gösteriyordu ve bugün sayılar tam da olması gerektiği kadar soğuktu.

Elsa o saati çok severdi. Her sabah durup ona merhaba derdi. "Günaydın," diye seslenirdi ve saat de ona karşılık verirdi. Minik kar tanesi gözleri parıldar, yumuşak çan sesleriyle konuşurdu. "Bugün her yer soğuk ve rahat, Prenses." Elsa gülümser ve yumuşak mavi eldivenlerini giyerdi. Sonra mırıldanarak kaleyi denetlemeye giderdi.

Koridorun aşağısında Olaf yaşardı; üç yuvarlak kartopundan, dal kollarından ve havuç burnundan yapılmış küçük bir kardan adamdı. Kardan yapılmış olsa da sıcak sarılmaları çok severdi. Yanında tüylü kahverengi kürkü, küçük boynuzları ve boynunda mavi bir kurdele olan küçük bir ren geyiği, Bruni koşardı. Bruni havayı koklar ve tüylü kuyruğunu sallardı. İkisi birlikte Elsa'yı her yere izlerdi.

O sabah saatin akrebi yelkovanı hareket etmeye başladı. Tik, tik, tik, gitgide yükseldiler ve parlayan sayılar da tırmandı. Saat biraz endişeyle çaldı. "Prenses, sıcaklık yükseliyor. Kale ısınıyor." Elsa yuvarlak gümüş yüze baktı. Ne şaşkınlıkla nefes aldı ne de ağladı. Bir parmağını çenesine koydu ve düşünmeye başladı.

Elsa buz kalesinin her köşesini bilirdi. Hangi duvarların kalın, hangilerinin ince olduğunu bilirdi. Soğuk rüzgârın nerede saklanmayı sevdiğini bilirdi. "Kale fazla ısınırsa," dedi yavaşça, "buz yumuşayıp damlayabilir." Olaf'ın kömür gözleri kocaman açıldı. "Damlamak mı? Damlamasın!" Elsa onun dal kolunu okşadı. "Endişelenme. Bunu düzeltebiliriz ama bir plan yapmalıyız."

Elsa buzlu bir banka oturdu ve mavi eldiveniyle planını karın üstüne çizdi. "Önce, soğuk rüzgâr içeri girsin diye bütün serin pencereleri açarız. İkinci olarak, karı güneş alan zayıf noktalara taşırız. Üçüncü olarak, planımızın işe yarayıp yaramadığını görmek için saati sık sık kontrol ederiz." Olaf yerinde zıpladı. "Bir plan! Planları çok severim!" Bruni minik toynaklarını yere vurdu ve başını salladı.

Hemen işe koyuldular. Elsa odadan odaya koşup pencereleri ardına kadar açtı. Taze, buz gibi bir esinti içeri doldu ve perdeleri dalgalandırdı. "Brrr, ne soğuk!" diye güldü Olaf ve havuç burnu kıpırdadı. Bruni önden koştu, büyük koyu gözleriyle sıcak hava akımlarını kokladı. Birini bulduğunda minicik bir hapşırık hapşırdı ve Elsa yanındaki pencereyi kapattı.

Sıra kara geldi. Olaf dal kollarıyla büyük kartopları yuvarladı, Bruni ise ağzına kadar beyaz karla dolu küçük bir kızağı çekti. Elsa kucak dolusu karı, buzun ince ve parlak göründüğü güneşli duvarlara taşıdı. "Tam buraya," dedi parlak bir noktayı okşayarak. "Bu duvarı serin ve sağlam tutmak için karı buraya yığıyoruz." Birlikte çalıştılar, neşeli bir çalışma şarkısı mırıldandılar.

Saat tik tak etmeye devam etti ve herkes kontrol etmeyi sürdürdü. "Ne diyorsun, dostum?" diye sordu Elsa. Saatin sayısı ışıldadı, hâlâ biraz yüksekti. "Yavaşça tırmanıyor, Prenses," diye çaldı. "Devam edin." Böylece Elsa bir pencere daha açtı ve Olaf bir kartopu daha yuvarladı. Bruni kurdelesi sallanana kadar kokladı da kokladı. Kimse pes etmedi, kimse söylenmedi. Sadece saati izlediler ve dikkatli işlerini yaptılar.

Sonra saatin akrebi yelkovanı tırmanmayı bıraktı. Uzun bir an her yer sessizdi. Birden sayılar serin, sakin bir maviyle parlamaya başladı. Tik, tik, tik, akrep yelkovan geri indi. Saat parlak, neşeli bir nota çaldı. "Sıcaklık düşüyor! Kale soğuyor!" Elsa eldivenli ellerini çırptı ve Olaf karlı bir daire çizerek döndü. "Başardık! Gerçekten başardık!"

Elsa henüz durmadı. Her koridoru yürüdü ve her duvarı kontrol etti. Bruni koklarken ve Olaf kar taşırken, son ince noktaları da doldurdu; ta ki buz kalın ve güçlü parlayana kadar. "Önce güvenlik," dedi yumuşak bir gülümsemeyle. "İyi bir plan ancak herkes gerçekten güvendeyse tamamlanmış sayılır." Kale, dağ güneşinde parlak ve mavi ışıldadı.

O akşam kale her zamankinden daha parlak ışıldadı. Saat buz sarkıtı sarkacını usulca salladı ve yumuşak çan sesleriyle konuştu. "Teşekkürler, Prenses. Planlaman beni serin, kaleyi güçlü tuttu." Elsa Olaf ve Bruni'yle birlikte saatin yanına oturdu. "Ölçümlerin için teşekkürler," dedi. "Bizi erken uyardın, böylece sorunlar büyümeden düzeltmeye zamanımız oldu."

Olaf, Bruni'nin minik boynuzları için küçük bir kar tacı yaptı ve Bruni sevinçle zıpladı. Herkes güldü ve bu ses parlak buz duvarlarından yankılandı. Elsa güzel evine baktı; güvende, soğuk ve ışıl ışıldı. "İzlemek ve önceden plan yapmak," dedi, "büyük sorunları daha başlamadan durdurabilir." Saat usulca çaldı, sanki onaylıyordu.

O günden sonra Elsa her sabah saati kontrol etti. Bazen sayılar biraz yükseldi, bazen düşük kaldı. Ama Elsa hiç endişelenmedi, çünkü her zaman bir planı vardı. Bir pencere aç, biraz kar taşı, yeniden kontrol et. Dikkatle yapılan küçük adımlar bütün kaleyi güvende tuttu. Olaf ve Bruni her zaman yardıma hazırdı.

Ve güneş ısıtıp saat tırmanmaya başladığında, Elsa arkadaşlarına gülümseyip, "Hazır mıyız, takım?" derdi. Bruni toynaklarını yere vurur, Olaf yükseğe zıplardı. Sonra üçü birlikte mırıldanarak işe koyulurdu. Buz kalesi, zeki bir prenses ve onun yardımcı, dost canlısı saatinin gözetiminde güçlü ve ışıltılı kaldı. Son.